

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Vaskarika fából.

Pécs, 1899. december 7.

A Schwarz Jakob elhatározta, hogy közös üzletet fog folytatni a Weisz Mórival, de Weisz Móríc vonakodik az eléje terjesztett társasági szerződést aláírni, részint mert a szerződési föltételek nem tetszenek neki, részint pedig mert a család tagjaival állandó pörpatvarban áll s ha a családi tanács egy része a szerződés mellett nyilatkozik, a másik okvetlenül ellene foglal állást, már pedig a közös üzlet a családi vagyon bevonását igényelvén, az törvényesen csak a családi tanács beleegyezésével létesíthető.

Schwarz Jakob tehát — elunva a sok huzavonát — fogja magát és elmegy a közjegyzőhöz, ahol a társasági szerződést egyoldaluan közhitelű okmányba foglaltatja s kijelenti, hogy magára nézve ezt a szerződést kötelezőnek ismeri el és csak azt köti ki, hogy Weisz Mórícék tényleg teljesítsék az abban foglalt föltételeket, az neki mindegy akár Weisz Móríc állja a szerződést önszántából, akár az a gyám járul hozzá, aki Weisz Móríc vagyonát kezelte, mikor ez még kiskoru volt.

Weisz Móríc erre még jobban megbicsakolja magát és ráül a kasszára, mikor a szerződés szerű közös adósságot kellene fizetni, de ekkor a furcsa társas céget még kiségit a volt gyám s a szükséges pénzt

kifizeti Weisz Mórícnak abból a vagyonából, amely még az ő kezén maradt. Alig vannak azonban túl ezen a nehézségen, már egy újabb, még nagyobb nehézség fenyeget.

Weisz Móríc a közös boltban a saját szakállára külön üzérkedik s az ebből származó hasznot nem akarja az üzlettársal megosztani. Schwarz Jakob ekkor megint a volt gyámhoz fordul, hogy intézkedjék hát az őt megillető haszon kiutalásáról, de ettől a gyám fázik, mert tudja, hogy a Móríc kinőtt már a gyámsága alól s azért mulasztotta el eddig is intézkedni ebben a kérdésben, mert ez Weisz Móríc megterhelésével jár és attól tart, hogy Weiszék majd kérdőre találják vonni az ilyen megbízás nélküli ügyvitelért.

De a Schwarz Jakob családja is nyugtalanodik és kérdőre vonja a családfőt, hogy mi lesz hát, ha Weiszéktől nem kapjuk meg azt a hasznot, amely az egyoldalul elfogadott szerződésünk szerint a Schwarz-családnak jár. Erre az öreg Schwarz Jakob megnyugtatta a békétlenkedőket, hogy ne féljete, az a haszon nem fog elmaradni; ha a Weisz Móríc vonakodik kiadni nekünk a hasznot, beszedjük közvetlenül a vevőktől. Mikor pedig a békétlenkedők azt kérdezik, hogyan lehet a közös boltban vásárlóktól kipréselni ezt a külön hasznot, mikor azok azt már az egyik üzlettársnak kifizették, akkor az öreg

Schwarz Jakob hunyorit egyet a szemével, mintha ő tudná ennek is a módját s azt mondja háznépének: azt csak bizzatok rám.

Ime ez a hűséges képe a „tető alá hozott“ osztrák-magyar gazdasági kiegyezésnek közönséges polgári viszonyokra át-vive. Gazdasági közösségre való szövetkezés egyoldalú rendelkezéssel. Valóságos fából való vaskarika! Már magában az egyoldalú rendelkezésben benne foglaltatik az elismerése annak, hogy az a másik fél, a melyikkel a közösségre szerződni akartunk, nemcsak, hogy el nem fogadta a szerződést, de annak is, hogy az a faktor, a kinek rendelkezésétől a viszonyosság fön-tartását várjuk, nincs jogositva annak a félnek a nevében velünk a közösségre szerződni, mert különben nem rendelkezünk volna egyoldaluan, hanem megkötöttük volna vele a kétoldalú szerződést.

És csakugyan, kimondja a mi törvényünk is, hogy Magyarország bármiféle közös érdekű ügyekre nézve Ausztriának csak alkotmányos képviselével érintkezhetik, már pedig, hogy Ausztriának alkotmányos képviselése csakis az osztrák népképviselő lehet, az magában az elnevezésben is benne foglaltatik.

De megmondja ezt az osztrák alkotmány alaptörvénye is, amely a 14. §-on alapuló császári rendelkezést a közös érdekű ügyekre nézve egyenesen kizárja. S a jognak és törvénynek valóságos lábbal

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A házaspár.

Trouville Leó márki a legrégebb normandiai nemesi család sarja volt. Ősi fészkenek lovagterme már nem volt képes befogadni az ősök és úkapák arcképeit, a nemes márki tehát néhány nemzedék arcvonásait a pince bolthajtásos falain volt kénytelen elhelyezni. Leó markit tökéletesen gavallérnak ismerték s e gavallérságát főrangú külseje és szokásai is nagyban emelték. Megjelenése a higgadság bélyegét viselte magán, csupán csak akkor látszott föllekesülni, ha neje, Eleonóra tekintett, kit szenvedélyes szerelemmel nevezhett a magáénak. Szemei ilyenkor élénken fölesillogtak.

A márki neje a nemes Mirandola családból származott és bármily lelki jóssággal volt fölrüházva, férje mégis féltékenykedett reá. A féltékenység magvát a fiatal elzászi nemes, Donnerschlag Hugó — ültette szívébe, kiről a pletykás nyelvek azt állították, hogy Eleonóranak valamikor leánykori ábrándja volt, ez okból a márki árgus szemmel őrzé feleségét.

Donnerschlag Hugó, mikor meghallotta, hogy Leó eljegyzé magának Eleonórárt, — eltűnt . . .

Leó Márki fejedelmi pompával készült megünnepelni felesége születése napját.

E napon fényben usztak a kastély ragyogó termei s fülbemaszó muzsika hangok hallatszottak minden sarokból. A magasból alácsüngő csillárok tündéri fényt hintettek a meghívottak tarka seregére. A márki örömtől kigyuladó arccal nézegette a sokadalmat, midőn egy alázatos képű szolga közeledett feléje s arany tálon egy névjegyet nyújtott át neki. A márki elolvasta a rányomott nevet, de utána egész testében megingott és mormogá: »Donnerschlag«.

Eleonóra észrevette férje színváltozását: — Mi bajod, édes uram? . . . El-sápadtál.

Részvétellel kínálta neki illatszeres üvegét, melyet a márki ajkához emelt és zavarában — merő véletlenségből kiürített.

E pillanatban Donnerschlag belépett a terembe és tekintete először is Trouville márki esett, a ki izgatottan volt kénytelen tapasztalni, hogy Eleonóra az udvariasság törvényét követi s a gyűlölt ellenség elé megy. Eleonóranak hirtelen letűntek arca rózsái, mindinkább elhalványodott, majd eszméletét veszítve . . . Donnerschlag karjaiba hanyatlott.

A megrémült jelenlevők e nem várt jelenetre nyomban egybegyűltek s Eleonórárt az előhívott szolgálomelyzet a lakosztályába vitte.

Ez a kinos jelenet teljesen lelohasz-

totta a vidámságot, a fényes társaság ily előzmény után csakhamar szétoszlott, a nélkül, hogy magyarázatot nyert volna a látot-takra nézve.

A márki magába mélyedve s egyedül áll az üres terem közepén, lelki szemei előtt még egyszer végig vonul a furcsa esemény.

Összerezent s Donnerschlag után futott, kitől rekedt hangon kért elégtételt.

— Kövessen engem. Vérré szomju-hozom!

A sötét park százados fái között megtörtént a párbaj. Két lövés zaja szakítja meg az éjjeli csendet, mire az egyik alak eltűnik a homályban, Trouville Leó márki pedig hangtalanul terül végig a puha gyepszőnyegen.

Midőn fölébredt erős aléltóságából, örömmel tapasztalta, hogy a golyó csupán kabátja belését tépte ki, de testének baja nem esett. A lövés pillanatában felizgatott kedélyállapota hitette el vele, hogy megebesült, mire aztán elájult.

Ébredésekor maga előtt látta térdepelni Eleonórárt.

— El veled kigyó, — kiáltá — te reád szálljon vérem!

— Hogy érted ezt, hitvesem? — kérde aggodalmas, de szelid hangon Eleonóra, mi közben könnyezni kezdett.

— Miért ajultál eF? Miért estél annal a karjai közé? — szóló durván a márki és kémlelő pillantásokat vetett neje.

taposása azt mondani, hogy annak fölül-bíralása, vajjon a 14. §. alkalmazása a kiegyezésre Ausztriában jogos-e vagy jogtalan, nem tartozik ráuk; mert ha mi valakivel szerződést kötünk, első kötelességünk megvizsgálni azt, vajjon az, akivel szerződünk, jogosítva van-e a szerződést megkötni.

Ugy az osztrák, mint a magyar alap-törvény világos megsértése volt tehát a gazdasági kiegyezést az osztrák 14. §-ra alapítani s ezzel mintegy megkövetelni, hogy a közösséget az osztrák kormány a parlament hozzájárulása nélkül is tartsa fenn s annak rendelkezéseit az alkotmányos organumok ellenére is hajtsa végre.

Mert, hogy a 14. §. alkalmazása a kiegyezési kérdésekre ellenkezik az osztrák alkotmányos faktorok akaratával, annak világos bizonyítékát szolgáltatotta az államadósságokat ellenőrző bizottság, mikor a valuta-arany kiszolgáltatását megtagadta és maga a Reichsrath is, mikor annak nagy többsége a 14. §. eltörlése mellett nyilatkozott, éppen a vele üzött visszaélések következtében.

De hát a kiegyezés még a 14. §-ra alapított rendelkezéssel sincsen biztosítva, mert az átutalási eljárás, amely az egyetlen javunkra szolgáló intézkedés, még a 14. §. segélyével sincsen dekretálva s el lehetünk rá készülve, hogy nem is lesz, mert erre a kérdésre való alkalmazását a 14. §-nak az alkotmányi alaptörvény egy másik rendelkezése is tiltja, az t. i., amely kizárja a császári rendelkezést oly ügyekben, melyek az osztrák kincstár állandó megterhelését foglalják magukban; már pedig az a rendelkezés, amely az osztrák kincstárt a beszedett fogyasztási adók át-

utalására kötelezi, kétségtelenül állandó megterhelése az osztrák kincstárnak.

El lehetünk tehát készülve rá, hogy az átutalási eljárást, a kiegyezésnek ezt a Széll Kálmán szerint is integrans részét, sem az osztrák parlament, sem az osztrák kormány életbeléptetni nem fogja. És a viszonyosságnak ilyen megsértésére, amelyre a mi egyoldalú törvényünk azt mondja, hogy az megdönti az egész kiegyezést, Széll Kálmán kijelenti, hogy az a közösség további főtartását semmiképen sem alterálja, hanem csak azt vonná maga után, hogy retorzióval éljünk.

Ime tehát a közösséget megállapító egyoldalú rendelkezésnek fából való vaskarikája rövid időn belül megfiadzott, megszülte a másik fából való vaskarikát: a vámretorziót közös vámterületen belül. Mert, hogy a Széll által kitérésbe helyezett retorzióval élhessünk, okvetlenül szükséges a vámvonalat Ausztria és Magyarország között legalább a fogyasztási adó tárgyát képező cikkekre fölláttítani, hisz másképp azt sem tudjuk, mi jön be hozzánk Ausztriából, annál kevésbé leszünk abban a helyzetben, hogy az osztrák cukrot, sört, szeszt, mint ezt Széll Kálmán mondta, be ne ereszszük, ha a mi fogyasztási adónkat külön meg nem fizeti. Már pedig azt talán még Széll Kálmán se hiszi, hogy addig, míg Ausztriával vámközösségben élünk, közbenső vámvonalat akármiféle célból is fölláttithassunk és osztrák cikkek behozatalát bármiféle címen is megakadályozhassuk.

Nincsen tehát más expediens, mint vagy megszüntetni a gazdasági közösséget, vagy belenyugodni abba, hogy egyszerűen töröljék a kiegyezésből a fogyasztási adók átutalását.

Eleonóra hallgatott s lehajtá szép fejét ruhájának csipkéire.

— Nos, nem felelsz? Miért vesztetted eszméleted, a midőn Donnerschlag megjelent? — ismétlé a márki erős foku kitöréssel s a féltékenységtől reszkető hangon.

Eleonóra megint nem felelt, hanem háborgó lelkére szoritotta liliumfehér kezeit; úgy látszott, mintha belső küzdelmek bán-tának.

— Nem vallhatom meg neked, — szölt végre halkán. Homlokát és két orcáját elborította a szégyenkezés pirja.

— Tehát titok, — dühöngött a férj.

— Igen, áldatlan titok, — felelé Eleonóra szomorúan.

Napok, hónapok multanak. Azon rejtélyes eset megtörténte óta nagy csend uralkodik. Trouville kastélyában. Öröm, szerelem és boldogság eltűntek falai közül. Leó néha napokig elidőzött a sötét pincékben, ősei arcképei között. Vigasztalást kért tőlük a föltért, mely tiszta cimerét beszennyezte.

Eleonóra szóvalan volt és titkát féltékenyen őrizte.

— Örökre el válok tőle! — sóhajtott föl egyszer a márki lenn a pincében, ősei körében. Ezzel tartozom eme nagy emberek mocsoktalan emlékének.

A kísérletek, melyek Eleonóra titkának leleplezését célozták, hiába valóknak bizonyultak. Ennélfogva Trouville Leó márki megindította a válopört neje, Miranda Eleonóra ellen.

Pedig kimondhatatlanul szerették egymást. Csak az egyik fél büszkesége s a másik fél halgatagsága idézte elő köztük a szakadást. A bírói ítélet elhangzott: — két szerető szív örök időkre el lett különítve egymástól.

A válás kimondása napján találkoztak egymással a parkban. A nő hajdani bizalmas helyeitől akart elbucszni, a márki pedig éppen utban volt a pince felé, hogy ősei előtt kikereseregje magát.

Tekintetük kereszteződött. Eleonóra testen reszketés futott végig, aztán önkívületben borult Leó keblére.

— Ah! Idáig kellett jönnünk! susogá lágyan és panaszosan.

A márki leküzdeni iparkodott felindulását és úgy tett, mintha érzéketlen volna ex neje iránt.

— Így kellett lennie; tarsd meg titkodat; élj boldogul.

— Nem, nem! — kiáltá korlátlan szenvedélyvel Eleonóra, jöjjön, a minek jönni kell, de én el nem válok tőled a nélkül, hogy szerencsétlenségünk okát, az én titkomat el ne mondjam neked.

E szavaknál megragadta a márki kezét és a közeli gyeppadhoz vontá őt.

Leó gépiesen követte Eleonórát és leült melléje. A nő egy ideig félénken tekintett ide-oda, majd így beszélt:

— Midőn Donnerschlag Hugó azon estén belépett hozzánk a terembe, én mint háziasszony a fogadásra siettem, ezenközben azonban, — oh borzasztó pillanat!

Nos, — kérdé izgatottan Leó.

— E pillanatban kioldódott alsó ruhám szalagja s én szégyenletemben összerogytam.

Leó megkönnyebbülten kiáltott fel; boldogságában leborult Eleonóra lábai elé.

*

A második eljegyzési ünnepség még nagyobb fényvel ment végbe, mint az első.

Ch. Gerard.

Hogy a magyar kormány az utóbbira fogja magát rászánni, arra, a harminc éves gyakorlatból ítélve, el lehetünk készülve s a fölemelt kvótában fizethetjük a tanulságát annak, hogy az élet nem olyan türelmes, mint a papiros, a melyen olyan szépen lehet csinálni fából vaskarikákat.

A jövő esztendő időjárása.

— Falb jóslása az első hat hónapról. —

Pécs, 1899. december 7.

Falb Rudolf, a nagy időcsináló, bármennyi tudarc éri is jóslataival, nem riad vissza a további jóslásoktól. »Kritikus napjai« akármily csendesek mulnak is el, ő minden télév elején megjelenik a maga kis könyvével, a melyben a közeledő hat havi időre megmondja, hogy milyen is lesz az időjárás.

A mit Falb az 1900-ik év első felére jósol, éppenséggel nem ijesztő. Enyhe tél és hűvös tavasz! Ez a dolog lényege. A táblákból azonban tenyegető módon emelkedik ki március elseje, a mely nemcsak elsőrendű kritikus nap, hanem a legeslegkritikusabb az egész esztendőben.

De mivel csak nemrégiben szerencsésen átestünk a világ végén is, ez a rémes nap sem riaszt meg, annál kevésbé, mert az egész jövő esztendő az időjárás istenével a legbarátságosabb lábon látszik állani. Lassuk most egyenkint az 1900-ik év első hat hónapját:

Január első hete meglehetősen enyhe, a második héten néhány hideg nap valószínű, de a harmadik héten a középén is tul emelkedik a hőfok. Az utolsó hét lefolyása valószínűleg rendes lesz. Egészben véve tehát ez a hónap *rendesnek és kedvezőnek* mondható.

Február hava mar valamivel érdekesebbnek és változatosabbnak ígérkezik. Sok évi tapasztalat szerint Közép-Európában február hava az év *legszárazabb hónapja*. Ezt a jellegét a jövő évben sem tagadja meg. A hőfokot illetőleg a hónap majdnem egyformán két félre oszlik. A hó első felében a hőfok a középhez közel, vagy valamivel fölötte esik, míg a második felében jóval alája süllyed. Az utolsó napokban azonban, a mikor az *erősen kritikus március elsejének* hatása mutatkozik már, valóságos fölfordulás következik be.

Március hava 1900-ban teljesíti régi hírét. Meghozza az ibolyáját. Közvetlenül a kritikus napot követő néhány napnak a hőfoka a rendesnél magasabb, a hó másik felében nagyon is jelentékeny lesz. A hó vége felé számos zivatar lesz.

Április hava szeszélyes lesz, mint mindig. Sokkal több hóesés lesz akkor, mint a megelőző két hónapban, kivált eleinte és a hó dereka körül. A hőfok az első héten a középén valamivel alól esik, a második igen közel a középhez. A harmadik és a negyedik héten *igen hideg* lesz. Az utolsó napok aránylag melegek lesznek.

Május hava a báj hava lesz névleg, tényleg azonban csak azok szemeiben, a kik a májusi havat szeretik. Az utolsó napok kivételével az egész hónapban *jóval a középén alól* marad a hőfok, hóesés bőven lesz, kivált a harmadik héten. A mezőgazdaságra nézve a hűvös május tudvalevőleg kedvező jel.

Junius havával is meg lesznek elégedve a gazdák. Igen sok eső lesz juniusban. A hónap első két harmadában zivatarok bőven. A hőfok ebben a hónaprészen jóval az átlagon túl van. A hónap harmadik harmada azonban nemcsak hűvös, hanem valósággal hideg is lesz. Sok takarmány és szép szalma lesz tehát a jövő nyáron.

A *kritikus napok* a jövő esztendőben a következők lesznek: Elsőrendűek: március 1, szeptember 9, március 30, október 8, január 31, augusztus 10, november 7, április 29, ja-

nuár 1, július 12. — Másodrendűek: december 6, május 28, március 16, augusztus 25, szeptember 23, december 22, február 14, április 15, június 13. — Harmadrendűek: június 27, július 26, október 23, május 14, január 15, november 22.

Június 23-ika és május 28-ika, a mely napokon fogyatkozások lesznek, Falb szerint a második osztályból az elsőbe, november 22-ike a harmadik osztályból a másodikba lép elő. A legerősebb kritikus nap március 1, a leggyengébb január 15-ike lesz. Mivel már januárban az 1. és a 31-ik nap »kritikusnak« van megjelölve, csakhamar módunk lesz a Falb-féle jóslás szavahihetőségéről meggyőződnünk.

Öreg ember nem vén ember

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. december 7.

Hogy a regényírók fantáziájának merészsége által alkotott mesészerű történeteket sok esetben az élet is igazolja, az már rég ismert dolog. Hogy azonban a mit a regényíró fantáziája megalkot, azt később maga az író is beváltsa, ez már ritkaságszámba megy s legfeljebb Jókai Móric tudta megtenni. De most nem erről a szörnyen elcsépelte témáról akarunk írni, hanem arról, hogy Jókai »Öreg ember nem vén ember« című regényének egy elkésett hőse támadt most a tolnamegyei Simontornyán Schorembeck Pál személyében, a kit azonban ez a regényhői hajlam nem az irigylet házasság boldog révébe, hanem az igazságszolgáltatás kezei közé juttatott.

Tudósításunk az esetről a következő:

Simontornyán, élt már évek óta a két Schorembeck testvér, László és Pál. Schorembeck László, bár fiatalabb volt, mégis megelőzte bátyját a családi otthon alapításában s elvett egy szemrevaló, csinos leányt. Schorembeck Pál azonban nem házasodott meg ezután sem, hanem agglégény maradt.

Öcscse jó sok évig élt boldog házasságban a feleségével és testvéri szeretettel fogadta a bátyját, ha ellátogatott hozzájuk. Persze akkor sem ő, sem felesége nem is sejtették, hogy mi vezeti házukhoz Schorembeck Pált olyan gyakran és mért nem házasodik meg, bár sok hozzávaló eladó leányra találna.

A bátya szerelmes volt öcscse feleségébe. Megejtette a szívét akaratlanul is a menyecske és Schorembeck Pál, a hogy multak az évek s a hogy beleöregedett az agglégénységbe, annál szerelmesebb lett az öcscse szép asszonyába. Ezt a szerelmet azonban türelmesen titkolta és arra várt, hogy sógorasszonya özvegy legyen.

Mert Schorembeck László szervezetét gyilkos kór támadta meg. Mellbeteg lett s bár évekig húzta betegségét, mégis lassan, de biztosan haladt a sir felé, hová a nyáron el is helyezték örök nyugalomra.

Özvegyen maradt hát a felesége, ki megfogadta sirjánál, hogy hűséggel fogja gyászolni és másodszor nem megy férjhez.

Annál inkább megrémült hát az özvegy akkor, mikor észrevette, hogy Schorembeck Pál viselkedése egyszerre vele szemben hogyan megváltozott.

Az öreg legény, bár már jóval meghaladta az ötvenévet, nagyon is melegen kezdett érdeklődni az özvegy iránt. Ott volt a háznál naponkint; először, hogy vigasztalja bánatában, később, hogy a kis hagyatékn rendezésében segítségére legyen; majd pedig az alatt az ürügy alatt, hogy felügyeljen a gazdaságra. Mindezt azonban úgy tette, hogy csak a vak nem látta, hogy szerelmes az özvegybe. Hát az asszonyi szem hogy ne vette volna ezt észre!?

Bizony észrevette ezt az özvegy is és mert sógora iránt soha mást a rokoni jón-

dálatnál nem érzett és tudta, hogy szeretni sohsem bírná az öreg embert, egy szép napon megkérte, hogy ne járjon a házához és ha nem esik terhére, menjen el a községből más-hová lakni. S ezt annál inkább mondhatta neki, mert tudta róla, hogy sógora Székesfehérvárott kapott valami alkalmazást, melyből jól megélhet holta napjáig.

A szerelmes öreg ember azonban nem tágitott.

— Jöjj el te is velem. Elveszlek feleségül! Szólt az özvegyhez, ez azonban hallani sem akart a dolgról, sőt felháborodva utasította vissza a sógor ajánlatát, ki öcscse emléket annyira sem tiszteli, hogy békét hagyna gyászoló özvegyének.

A szerelmes ember erre egyideig hirt sem hallatott magáról. Az özvegy már azt hitte, hogy Székesfehérvárra ment s ott él, mikor történt valami.

Az, a mi bebizonyította, hogy öreg ember nem vén ember s a mi a szerelmes sógort most az igazságszolgáltatás kezébe juttatta.

Az özvegy a mult kedden estefelé hazafelé sietett a községbe, mikor az országuton áttutó hid alól egyszerre csak elébe ugrott Schorembeck Pál.

— Mit akar, sógor? kiáltott rá a megrémült asszony.

— Leszámolni veled, szólt az öreg ember és nem engedte tovább utjában az asszonyt.

— Eljössz-e velem? Leszel-e a feleségem? kiáltott rá.

— Már megmondtam, hogy nem. Nézzen Istent kegyelme és ne bánts a szegény öcscse emléket, a kit én siromig gyászolni akarok!

— Eh, mit! Asszonybeszéd! Te is olyan vagy, mint a többi. Ha valakit megszeretsz, valami kedvedre való fiatal legényt, majd hozzá mégy ahhoz!... Hanem én nem engedlek!

Vad haraggal kiáltotta ezt az ember és rárohant az asszonyra.

— Hadd csókolom meg azt a piros szádat; hiszen oly régóta vártam erre!

Szólt és a vele viaskodó asszony ajkát le akarta harapni.

Az asszonynak a rémület óriási erőt kölcsönzött. Hosszu viaskodás után kiszabadította magát az ember kezei közül és megtépett ruhával, lebomlott hajjal menekülni akart előle.

Az azonban utólréte. És kést rántva, elkapta az asszony vastag fonatban lebomlott szép fekete haját és egy vágással töben leszlette a két vastag hajfonatot.

— Hadd légy a világ csufja, ha az enyém nem akarsz lenni! kiáltotta és mert az úton emberek jöttek, a levágott hajfonatokkal elmenekült.

Ez a simontornyai regényhős története, a kit a bíróság von majd kérdőre, a mért ilyen módon akarta bebizonyítani, hogy öreg ember nem vén ember!

H i r o k.

Pécs, 1899. december 7.

Alvajáró a rendőrségen.

A legöregebb rendőri riporterek sem emlékeznek arra, hogy olyan eredeti riport tárgyak kínálkozott vón valaha, aminővel ma szolgált a rendőrség.

A részeg emberek helyett egy valóságos, élő és tökéletes alvajárót kísért be az éjjel egy rendőr, akinek a megjelenése nem kis feltűnést keltett az álmából fölvert rendőrlégénység között.

A holdkóros a legegyszerűbb pongyolában indult éjjeli sétájára úgy, amint ágyából kikelt. Talpig fehér alakja kísértetiesen imbolygott tova az utca közepén, amelyet reszkető fényével csak a hold világított meg. Az utcán épen egy rendőr ballagott végig, mikor figyelmes lett a különös férfiura. A rendőr azt hi-

vén, örülte van dolga, az alvajárót bekísérte a rendőrségre. Itt azonban kitűnt, hogy a rendőr tévedett s a szerencsétlen beteg szépen hazatért lakására.

Az eset története egyébként a következő:

Egy rendőr ma éjjel 2 órakor egy csavargó asszonyt kísért be a kapitányságra, mikor az utcán egy teljesen éjjeli pongyolában levő fiatalembert látott ögyelegni. Rákialtott a különös járóelőre, de az rá se hederített, hanem a csipős hideg dacára is, nyugodtan folytatta utját és egyre fölfele bámult az égre.

A rendőrnek aenyira különösnek tűnt föl ez a dolog, hogy a mezitlábos fiatalembert örültek vélve, bekísérte a rendőrségre. Itt mindjárt felköltötte az ügyeletes rendőrbiztost s elébe állítván a lenge öltözetű fehérembert, jelentést tett különös tapasztalatairól.

A biztos ki akarta hallgatni a fiatalembert, de az ügyet sem vetett kérdéseire; értelmetlen szavakat mormogott és egyre távozni akart. A biztosnak erre az ötlött eszébe, hát ha alvajáró áll előtte? Meghagyta a rendőrnek engedje bántatlanul menni a fiatalembert, járjon mindenütt a nyomába s ügyelje meg, hol fog megállapodni?

Igy is lett aztán. A fiatalember, a kit szépen felöltöztettek, nyugodtan elment a Koronáig, de itt egyszerre borzongani kezdett s úgy tetszett, mintha az álom varázslata elmúlt volna róla. A rendőr erre melléje ugrott s erősen megrázva, kérdezte: hogy hívják s mi járatban van? A fiatalember összerázkódott, majd hirtelen magához tért, megdörzsölte szemét s azt felelte, a Makár-utcában lakik.

A rendőr erre hazakísérte lakására, ahol kitűnt, hogy a különben intelligens fiatalember régóta szenved holdkórosságban s eféle furcsa történetek már máskor is megestek vele.

Naptrend 1899. december 8-án és 9-én.

Naptár: péntek, dec. 8. — Róm. kath.: Mária fogant. ünnepe. — Prot.: Mária fogant. — Görög-kel.: (nov. 26.) Alíoiusz. — Zsidó: Tebeth 6. — Nap kél 7 óra 37 perckor; nyugszik 4 óra 7 perckor. — Hold kél 11 óra 42 perckor délelőtt; nyugszik 11 óra 3 perckor éjjel. — Szombat, dec. 9. — Róm. kath.: Georgina. — Prot.: Joachim. — Görög-kel.: (nov. 27.) Jakab. — Zsidó: S. Wajigasch. — Nap kél 7 óra 38 perckor; nyugszik 4 óra 6 perckor. — Hold kél délben; nyugszik éjjelkor. Hold első negyede 10 óra 19 perckor éjjel.

Időjárás. Kikötés a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

Zenes mise a lyceumi templomban pénteken d. e. 11 órakor.

Jogászok felolvasó estélye a Vigadóban szombaton fél 9 órakor.

Keresk. és iparkamara ülése szombaton 3 órakor.

Színház: pénteken d. u. »Kék asszony«, este »Cigány«. Szombaton »Szulamith«.

— (Boldogasszony fogantatása.)

A Mária-ünnepek miszteriuma a legszebben nyilatkozik meg abban az ünnepben, melyet decemberben, karácsony havának 8-dik napján ül a katolikus egyház. Mária szeplőtelen fogantatásának emléknappja ez az ünnep, mely szép és magasztos a maga fölemelő miszteriumával, mely vallja, hogy Mária bűn nélkül foganta méhébe Jézust, a világ Messiasát, a Szentlélektől. Templomainkban fényesen ülik meg a holnapi ünnepet; a székesegyházban 9 órakor lesz a nagymise. A lyceumi templomban 11 órakor zenés mise lesz, mint azt tegnap esti számunkban megírtuk.

— (Felolvasó estély.) A jogászegyletnek szombaton este 1/2 9 órakor a Vigadóban felolvasó és zeneestélyének műsorát már szerdai számunkban közöltük. E műsor Fodor Janka, Lechner Paula urhölgyek és Füredi Sándor, a jeles hegedűs fellépte s egyébként is oly ügyesen van összeállítva, hogy az estélyt már ez maga ajánlja a közönség

pártfogásába. S tekintve még a jogász-segélyzés jótékony célját is, hiszszük, hogy szombaton este a vigadót teljesen megtölti közönségünk, hogy jogászaink törekvéseit jutalmazza. Belépti-díj: ülőhely két korona; állóhely egy korona.

— **(Személyi hír.)** Tormay Károly alispán ma reggel Csúzáról hazaérkezett.

— **(Esik a hó!)** No! Most már előállhatnak az őszimádó optimisták, kik még néhány nap előtt is, midőn a hőmérő legelőször 0 fokra süllyedt, fenn hirdették, hogy »Nem kell még megijedni egy kis hidegtől. Benne vagyunk még a derős őszben s hiába való minden hősködése a zord Tél apónak, mi bizony most még nem hiszünk az ő hatalmában.« S ime alig mult el háromszor huszonnégy óra, Tél apó mégis bebizonyította, hogy mindenféle időjós optimista véleményének dacára is megtartja ünnepélyes bevonulását s mint imperator Mors, egyetlen kezlegyintésével csendet parancsol a nagy természetnek, melynek minden egyes fűszála megadással hajtja fejét a téli álomra. Ma kora reggel erős zuzmara lepte a fákat, fehér köntöst vettek magukra a háztetők, az eget pedig szürke, ólmos felhők borították be, melyekből minden percben várható volt a hó. S tényleg, a délelőtti folyamán lassan szállingózva hullottak alá a fehér, kicsiny pihék s amint lassankint egyik a másik után leért a földre, valami sajátságos, utánozhatlan színű takarót vontak a rétek sárga fűszálaira, a virányok száraz virágai fölé. Tél apó korlátlan ura az idénynek, ki halotti szemfedőt borított az élő természet gyermekei fölé s mint imperator Mors, csendet s nyugalmat parancsolt.

— **(Ülések a vármegyén.)** Folyó december hó 12-én d. e. 9 órakor a vármegyei közigazgatási bizottság tart ülést a vármegye-házán. A vármegyei állandó választmány f. hó 13-án d. e. 10 órakor tart ülést; december hó 18-án d. e. 10 órakor pedig vármegyei rendkívüli közgyűlés lesz, melynek tárgysorozatát lapunk legközelebbi számában közöljük.

— **(Kompközlekedés a Dunán.)** Most a közel jövőben természetesen szó sincs még arról, hogy a Dunán a hajó vagy kompközlekedés a folyam zajlása miatt szüneteljen. A felső vidékről érkező s hóról, fagyásról szóló hírek azonban az óvatosságot szükségessé tevéen, minden eshetőségre számítva a m. kir. államvasutak igazgatósága rendeletet bocsájtott ki, hogy fennakadások és kellemetlenségek elkerülése végett, az illetékes üzletvezetőségek (esetleg forgalmi főnökségek) a dunai jégzajlás, illetve az ennek folytán beállott kompközlekedés megszüntéről, haladéktalanul hirdetemények útján értesítsék az utazó közönséget, s a netáni kompközlekedés megszüntét hirlapilag is közöltessék.

— **(Elcsipett vándorlegény.)** A rácpetrei országon a napokban elcsiptek a hatóság emberei egy vándorlegényt, ki felszólításra nem tudta magát igazolni. Az illető állítólag Schreier Vencel, bécsújhelyi illetőségű óráslegény, aki — mint mondja — vándoruton van. Nehogy valami galibát csináljon, majd eltoloncolják az illetőségi helyére.

— **(Pályázatok.)** A szegzárdi kir. törvényszéknél egy irodatiszti állás, — a szegzárdi kir. járásbírósnál pedig egy járásbírói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két

hét alatt adandók be a szegzárdi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(A csatári vizek lecsapolása.)** Tormay Károly alispán tegnap reggel — mint azt már lapunk tegnap esti számában megírtuk — Csúzára utazott, hol az urbéri érdekeltségekkel, Csúza és Vörösmarth községekkel tárgyalást folytatott a »csatári« vizeknek Frigyes főherceg belyei uradalmának gőszivattyújához leendő levezetése tárgyában. A tárgyaláson résztvettek az alispánon kívül, Német Lipót uradalmi ügyész és Reich műszaki tanácsos, továbbá Csúza és Vörösmarth községek képviselői.

— **(Megszűnt járványok.)** Mint értesülünk, a Szent-Lőrincen járványosan fellépett kanyaró és a Csarnótán fellépett vörheny megbetegedések megszűntek, úgy, hogy a járvány tartamára bezárt iskolákat tegnap újra megnyitották.

— **(Elgázolt lovak.)** Korpás Sándor kővágó-szöllősi cigány még tegnap este kipányvázta két lovát Patacs község alatt, közel a vasuti töltéshez. A lovak valahogy kiszabadították lábaikat a pályvából s felkerültek a vasuti töltésre, ahol a reggeli egynegyed hat órakor Budapestről Pécsre érkező vonat a két lovat elütötte és agyongázolta. A káros cigány jelentést tett az esetről a községi előjáróságnál, hol ez ügyben megindították a vizsgálatot, valamint a m. kir. államvasutak részéről is.

— **(Hírek a csendőrség köréből.)** Szelestey Károly alezredes, a székesfehérvári csendőrkerület parancsnoka, a pécsi szárnyparancsnokságnál szemléjét befejezván, a reggeli vonattal Székesfehérvárra haza utazott. — Várbogyai Bogyay Vince, százados, a pécsi csendőrszárny parancsnoka, ma Pécsről elutazott, hogy a szárny körébe tartozó csendőrszakaszok felett szemlélt tartson. Távollétében Farkas Károly csendőrfőhadnagy helyettesíti a szárnyparancsnoki teendőknél.

— **(Névmagyarosítások.)** Aizenpreisz Kálmán, dunaföldvári illetőségű, okleveles állatorvos, budapesti lakos, Farkasra, — Kovacsics Mátyás, mohácsi illetőségű, ugyanottani lakos, valamint kiskoru János és Maria nevű gyermekei, Erdősire változtatták vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Katonai hír.)** Schlosser Frigyes, ménesintézetkari I. osztályú százados, a székesfehérvári m. kir. állami méntelep katonai osztályának parancsnokává kineveztetett.

— **(Hivatalvizsgálat a törvényszéknél.)** Blaskovich István, a kir. tábla elnöke tegnap és a mai nap folyamán hivatalvizsgálatot tartott a pécsi kir. törvényszéknél. Még a tárgyaló termekben is behatóan megvizsgált mindent és megfigyelte a tárgyalások menetét. Pedans rend ötlött mindenütt szemébe és rendben talált mindent.

— **(Fő az államkincstár.)** Egyik pesti lapban ma érdekes kis kimutatást olvastunk. A kimutatás arról a gyűjtésről szól, melyet a pécsi kir. adohivatal eszközölt a maga körében a »Petőfi-ház«-ra. Összegyűjtöttek ugyanis két forintot s azt beküldték a jelzett lapnak. Igen ám, de az államkincstár még itt is kivette a maga részét. Hogy a két forint eljusson rendeltetési helyére, postán kellett küldeni, a mi öt krajcár portóba kerül. S bár a részletes kimutatás a gyűjtésről két forintot összegez, mégis 1 frt 95 krajcár jutott el az illető újsághoz. Az pedig mai számában nyugtázza az 1 frt 95 krajcárt s közölvén az egyes adakozók adományait, nehogy a számadásban hiba találtassék, mivel a részletes adományok összege két forintot tesz ki: hivatalos komolysággal hozzászól a nyugtázás végére: »Öt krajcárt levontak portóra« Igen, igen . . . Öt

krajcárt le kellett vonni portóra, mert fő az államkincstár érdeke s ezért került a gyűjtött kerek összeg öt krajcárral megcsontitva rendeltetési helyére!

— **(Pécsi gyártmányu bicikli.)** A Hamerli J. vaskereskedő kirakatában látható egy kerékpár, mely Frank J. pécsi mechanikus saját készítménye. A minden tekintetben modern és technikai szerkezet kiválóságát mutató kerékpár dizsére válik Frank ismert szorgalmának és talentumának, minél fogva bátran ajánlhatjuk kerékpárjait a bicikli sport barátai figyelmébe.

— **(Agyonlőtte magát.)** Ma délelőtt 11 óra tájban revolverlövés riasztotta fel a Nagyflórián-utca lakóit. Nagy Gyula, ötvenötéves ember, ki hetivásárok alkalmával a piacon mézesbábokat szokott árulni, az utca egyik házában levő lakásán fejbe lőtte magát és szörnyet halt. A rendőrség a temető hullaházába szállította ki holttestét az öngyilkosnak, kit özvegye és gyerekei siratnak. Öngyilkosságát életuntságból követhette el, mert már régóta panaszkodott ismerőseinek, hogy megunta az életét. Holnap temetik el a budai-külvárosi temető halottasházából.

— **(Kunok Somogyban.)** A veszprémi káptalan 2000 holdas görgetegi birtokát 54 kun család 178 ezer forintért megvásárolta. Jászkun-Szent-Mártonból ide fognak költözködni s e területen Kun-Görgeteg név alatt falvat építenek, községet alapítanak, a szántóföldeket a vételárhoz való hozzájárulás arányában föltoztják, az erdőket és legelőket pedig közös használatban birtokolják. Már is csoportokban járják be a vidéket, hogy a somogyi viszonyokkal és szokásokkal megismerkedjenek.

— **(Tolnán csoda esett.)** Csudálatos esetet jelentenek Tolnáról. K.-éknak egy fiuk van, a ki születésétől kezdve hülye. A jómódu szülők nem sajnáltak sem fáradságot, sem pénzt, hogy egyetlen gyermeküket megmentse — de minden kiabavaló volt. A fiu három évig járt az első osztályba, két évig a másodikba s tovább vinni egyáltalán nem tudta. Így hát nem is kinozták tovább s a fiu, a ki most tizenéves, a maga módja szerint egészen jól érezte magát, mert a játékban ki sem korlátozta. — Két hónappal ezelőtt az az ötlete támadt, hogy ő úgy tud kelepelni, mint a golya. Egésznap úgy — a hogy kelepelt. Utoljára azt hitte, hogy ő maga a golya s mindenképen a templom keresztjére akart valahogy feljutni. Ez persze nem sikerülvén, felmászott az udvarban lévő szederfára s onnét kelepelt. De ha a golya minden tulajdonságait egyesítette is magában, repülni mégsem tudott, pedig hajh, de nagy szüksége lett volna erre! Mert hirtelen letört alatta az ág s szegény fiu fejfelé lefelé zuhant a földre. A kelepelés persze erre megszünt. Mikor szülei a fa alatt elterülve látták, azt hitték, hogy meg van halva. De ez mégsem történt, hanem a heves agyrázkódás következtében tényleg négy hétig élet és halál között lebegett a szerencsétlen golya. Azaz de-hogy szerencsétlen! A beteg felépülése után, a szülők ámulva tapasztalták, hogy a fiu elméleti állapota tökéletesen megváltozott. A hülyeséget egészen abba hagyta s oly értelmesen felelt és beszélt, hogy az egész rokonság összefutott e csudára. A katekizmust, a bibliát, a mikből még az elemieket sem lehetett azelőtt belevetni, most egyszerre folyékonyan hadarta el; a fejszámolásban való jártassága egyenesen megdöbbentő volt. Szülei most már egyszerre a negyedik osztályba adták s mondhatni, hogy ő az első tanuló. A tudósító, kitől e kétes tragi komikus históriát vesszük, megjegyzi, hogy véleménye szerint e változást az agynak a rázkódás következtében beállott másféle csoportosulása idézte elő. Minekünk e vélemény ellen semmi kifogásunk nem lehet, sőt még azon sem csodálkoztunk volna, ha e különös golya-fiu, nyomban az érettségi vizsgát is letette volna.

— **(Erkölcös város.)** Az amerikai városok közül az »erkölcös« jelzöt egyik se érdemli meg annyira mint Jowa. Ebben a városban este tizenegy órakor megszólalnak a gőzpipók s aki ez után az utcán mutatkozik — hacsak nem orvosért vagy gyógyszerért megy, — ötszáz dollár pénzbírságot fizet, vagy pedig husz napig ül a börtönben. Aki az utcán a járdára köp, öt dollárt fizet, ugyan annyit rónak ki arra is, aki narancshéjat vagy egyéb sikamlós dolgot dob a járdára, vagy aki a közönséges társalgásnál hangosabban beszél az utcán. A színházakat, vendéglőket és kávéházakat tíz órakor zárják be. És mégse sokan szoknek meg Jowából, sőt ellenkezőleg sokan vándorolnak be ebbe az erkölcsös városba.

— **(Megverte az anyósát.)** Már jó ideje, hogy az anyósok, kik — mintha a századvég közeledtével valamennyien megszelídültek volna — nem szerepeltek a napi sajtó hasábjain. A napokban aztán megint beszéltetett magáról egy anyós. Schleifer Jánosné volt árpádi lakosnő az illető, ki összevezett a vejével, mert kissé kaptos állapotban talált hazamenni. A becsipett vő azonban nem volt hajlandó anyósának prédikációját csak úgy papucshős módjára csendesen meghallgatni, hanem midőn az asszony túlságosan imparámentáris kezdett lenni, neki ment és alaposan elverte. Így van ez legalább megírva a panasz feljelentésben, melyet a megvert anyós nyújtott be a pécsi kir. járásbíróshoz, hol könnyű testi sértésért fogják felelősségre vonni a vőt.

— **(Kvóta-anekdota.)** Egy csoport képviselő beszélget, humorizál egy fővárosi vendéglőben. Természetesen mi lehet más a beszélgetés tárgya, mint a kvóta? Egy kormánypárti azt mondja, hogy azért mégis csak haladunk, mert bizonyos milliók, melyeket az osztrákok hajdan évről-évre pontosan kihuztak a zsebünkéből, most már elő sem fordulnak a törvényjavaslatokban. Nyomuk veszett, kérem.

Az ellenzéki filozófus így felel erre:

— Nem tűntek el azok, fiam, csak ti nem tudjátok, hogy hol van a kalap.

— Mitéle kalap?

— Hát a kalaphistória így áll: Aratás után hozza a tiszt a grófnak a számadást; előfordul benne egy tétel: négy forint a kalapért. A tiszt kilovagolt a mezőre, a szél pedig elvitte a kalapját. Minthogy az uraság szolgálatában vesztette el, méltányos, hogy az uraság térítse meg neki az árát. A gróf hallani sem akar róla, fogja a plajbászt, törli a négy forintot. Volt nincs! A rákövetkező évben a gazdatiszt újra hozza a számláját. A gróf revidálja s azt mondja, minden rendben van. Aztán elneveti magát és kérdi:

— Hát az idén nincs benne a kalap, tiszt uram?

— Benne van az méltóságos uram, de most találja ki a gróf ur, hogy hol van!

(Általános zajos derűtség. A kormánypártiak is azt mondják, keresni kell valakit, nézze meg van-e hát benne kalap, vagy nincs. Meg kell kérdezni a kvótabizottságot, adjon őszintén fölvilágosítást.)

— **Lapunk legközelebbi száma a holnapi ünnep miatt szombaton este jelenik meg,**

Művészet, irodalom.

○ **Magyar Világ Berlinben.** Ezen cím alatt lapunk belső munkatársa, *Németh Péter*, a ki két évig élt Berlinben, díszesen kiállított könyvet bocsájt a karácsonyi könyvpiacon. A könyvet remek kivitelű képek díszítik, a címképet pedig *Gebauer Ernő* fiatal művész festette. Az érdekes munka már nagyban készül a liceumi könyvnyomdában és a jövő hét folyamán már meg is fog jelenni. A díszes kiállítású könyvet *Fischer Ferenc* helybeli könyvkereskedő adja ki. Az előfizetési ára 2 forint, mely összeg, tekintve a könyv érdekes és bő tartalmát, költséges kiállítását, valóban igen csekély.

Folyó sz. 71. Idénybérlet 71. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1899. december 3-án.

Délután 3 órakor fél helyárral

Kék asszony.

Operette 3 felvonásban. Rendező Tiszay.

SZEMÉLYEK:

Hoquette	Tiszay	Teréz	Szekula
Joland	Tibor	Miraeol	Delli
Canteleau	Sarlay	Mathurine	Takácsné
Pigeonné	Nagy	Mariolla	Lévay
Pierre	Mezey		

Este rendes helyárral

Cigány.

Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Várszegi	Delli	Zsiga	Bátosi
Kurta	Sebestyén	Peti	Könyves
Gyuri	Kozma	Rózsi	Hadrik
Márton	Sarlai	Ferke	Nádasy
Évi	Szekula		

Szombat, dec. hó 9-én

Szulamith.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 7-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Tallián Béla* alelnök elnökölt.

Juszth Gyula volt az első szónok, ki frappáns hatás között cibálta, *Jókai Móric*nak 1896-ban a választások előtt a »Nemzet«-ben a kvóta ellen írt cikkét.

Rakovszky István közbeszólt:

— Jókairól ildomtalanság beszélni!

Juszth Gyula egymásután citálta *Gajáry Ödön*, *Chorin Ferenc* és *Münnich Aurél* szemére a választások előtt mondott beszédeiket, melyekben a kvóta ellen beszéltek. Citálta *Hegedüs* minisztert is, ki *Kolozsvárott* azt mondta, hogy az osztrákok követelésére más válasz nem volt, mint a visszautasítás.

Viharos derűtség és éljenzés kelt erre a szélsőbalon s *Hegedüs* miniszter éppen ekkor érkezett a Házba.

Juszth végül *Falk Miksából* olvassa ki, hogy azt mondta, miszerint úgy fog cselekedni, a mint képviselői megbízatása és reputációja parancsolja.

Gunyos nevetés fogadta e szavakat a szélsőbalon.

Rakovszky közbekiált: **Jellemtelenség!**

Juszth ezek alapján konstatálja, hogy a kvótát nem lehet megszavazni, hanem a *Házat fel kell oszlatni és megkérdezni az országot a kvóta ügyében!*

Hosszas, viharos éljenzés kísérte a szónok beszédét.

Mattekovics Sándor beszélt azután, védelmezve a kvótabizottságot.

Ezután *Rakovszky István* kért szót s kijelentette, hogy *Juszth* beszéde alatt *Falkra* vonatkozólag tett közbeszólásában *Falknak* csak politikai jellemét értette.

Falk Miksa erre azt felelte, hogy amikor évtizedek előtt a magyar alkotmányért folytatott harcaért tíz hetet töltött az osztrák landesgericht börtönében közönséges gonosztevők társaságában, bizony nem hitte, hogy valamikor a jellemtelenség vádjá ellen kelljen tiltakoznia. (Általános helyeslés.)

Végül *Benyovszky Sándor* és *Polczner Jenő* beszéltek a javaslat ellen.

TÁVIRATOK.

— **Smolka temetése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Smolka Ferenc*nek, az osztrák képviselőház volt elnökének temetése ma ment végbe *Lembergben* s impozáns nemzeti gyászünnep jellegét öltötte fel. A temetésen jelenvoltak az osztrák képviselőház valamennyi szláv csoportjának, a katolikus néppártnak képviselői, az urak házának és a galíciai tartománygyűlésnek számos tagja, a galíciai városok küldöttségei, az egyházi, állami és önkormányzati hatóságok fejei. Az utcákon a tanuló ifjuság, egyesületek és más testületek állottak sorfalat. A tartományi bizottság és a lembergi községtanács testületileg jelentek meg. *Badeni* gróf megható beszéddel bucsúztatta el a halottat.

— **Ujabb csapatok az afrikai harctéren.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Londonból jelentik: A királyi lovas tüzérségnek két útege hirtelen azt a parancsot kapta, hogy folyó hó 9-én *Southamptonból* a Fokföldre induljon.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi dec. hó 4-én s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pülb Antal*.

- V. 2616. Pécs-baranyai közp. taktár — Spitzer Ede 3000 frt — mv.
3041. Varga József — Sipos Ferenc zjog törl. — hh.
3080. Bán Borbála — Bán János holttá nyilván. — hh.
3119. Lang Jakab — Heiszler Jakab s n. 800 forint. — hh.

Előadó: *Tóttössy Béla*.

- V. 2693. Süle József — Simon József végrend. érvényt. — ms.
2740. Mátyás Anna s t. — Pap József szerződés érvényt. — hh.
2750. Rothgans Henrietta — Hahn Samu házass. felb. — rend.
2762. Horváth Julianna — Botos István házass. felb. — hh.
3100. Alt és Schlesinger cég — Czvetkovics Johan váltó per. — rmv.
3122. Duna-szekesői közös legelő felosztás. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 2192. Fehér István — Széll Kálmán r. per. — mv.
2230. Hirschfeld Ede — Willert Gyula 9030 forint 95 kr. — hh.
2215. Pietró Simetta A. Tigli — Weisz Zsigmond 868 frt 34 kr. — hh.
2238. Weisz József — Weisz Józsefné végr. hatálytal. — hh.
III. 2412. Zalamegye Árvaszéke — Branilovics György s t. 148 frt 97 kr. — hh.
2983. Hubenay Sándor — Weisz József tjog. — rmv.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V. 3040. Kondor Mihály — Kis Katalin s t. tjog. — hh.
3044. Szelig Károlyné s t. — özv. Tényi Miklósné öröks. — rmv.
3077. Kolmann József s n. — M. kir. államvasut kártérít. — fo.

III. 3074. Hirschl Ede — Csáktornya község 86175 frt 60 kr. és 36000 frt. — fo.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 2969. Rosenzweig Lipót s. t. — Jellmann József s. t. 875 frt. — hh.
3000. Ridecz János — Peterdi György végr. érvényt. — hh.
3024. Kandars Károly — Linzer Béla 608 frt. — hh.
3025. Garai István — Garai Ferenc öröks. — fo.
3038. Puskás Erzsé — Puskás János s. t. öröks. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2789. Matyasovszky Antal — Matyasovszky Márton s. t. szolgalm. jog bek. — rend.
2806. Fodor Aladár s. t. — Fodor János perfelj. — hh.
2839. Kohn József — Bodó Balázs perfelj. — hh.
2953. Hoff Karolin — Heil Katalin végr. — fo.
2954. Kleithal Ádám — Varga István végr. — hh.
2971. Engel és Goldstein cég — Jakab József végr. — hh.
2973. Tóth József — Tóth Antal végr. — mv.
3017. Sásdi kir. jb. fenti ügyben felterjesztése. — mv.
3018. Hármes Józsefné — Rökk Lőrinc s. n. végr. — hh.
3030. Skublics Karolin s. t. — Skublics Imre s. t. végr. — hh.
3031. kk. Skublics Imre s. t. — Skublics Mihály s. t. végr. — hh.
3046. Hernesz József — Hernesz György s. n. végr. — hh.
3047. Weininger András — Schmidt Anna s. t. tjog. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1772. Hetey Samuel pécsi püspök — Szászvár község volt urb. tlkvi átal. kiig. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3421. Kohn Ella s. t. becs. sért. — vu.
3495. Pék János > — hh.
3518. Bernát Ferenc k. t. sért. — hh.
3519. Bocza Istvánné közcs. ell. kih. — vu.
3520. Acs Ferenc k. t. sért. — vu.
3521. Kramer Antal > — vu.
3528. Miklós Józsefné lopás. — hh.
3534. Pető Sámuel becs. sért. — vu.
3550. Polai Ferencné lopás. — hh.
3598. Horváth János s. t. lopás. — hh.
III. 3680. Kovács Józsefné s. t. közcs. ell. kih. — hh.
3686. Gyuricza Józsefné s. l. lopás. — hh.
3692. Glöckner János s. t. lopás. — rmv.
3696. Braun József > — hh.
3709. Bojás Ferencné s. t. közcs. ell. kih. — rmv.
3711. Rákos Mihály > — hh.
3712. Pintér József lopás. — hh.
3715. Hajdu János > — hh.
3729. Zóka Ferenc > — hh.
3731. Androsics János k. t. sért. — rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3514. Ifj. Vig István s. t. suly. t. sért. — hh.
3527. Tormás Ferenc s. t. > — rmv.
3456. Nagy Szilva Sándor suly. t. sért. — ms.
3465. Simon Ferenc > — mv.
3554. Posza Imre s. t. lopás s. org. — ms.
3582. Bingl Mátyás. suly. t. sért. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3650. Vidi Lajos s. t. erősz. nemi köz. — rmv.
III. 3542. Varga Jánosné rágalm. — hh.
3543. Spitzer Móric > — rhh., rms.
3602. Hesz Lambert > — hh.
3604. Stocker Márton s. t. szerencse játék. — rend.
3608. Halasi József szem. ell. vétség. — mv.
3610. Domina Szilveszterné rágalm. — rmv.
3615. Horváth József s. t. > — rend.
3643. Dalnoki Sándor > — mv.
3644. Veier Ferenc anyakönyv. kih. — rmv.
3645. Merc Ede s. t. rágalm. — hk.
3154. Katanec Mária s. t. lopás. — hh.
3671. Sabján János s. t. rágalm. — ms.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 3633. Eszterle György s. t. hiv. sikk. — hh.
3669. Kresztics József halált ok. suly. t. sért. — rend.
3706. Stern László vétke bukás. — rmv.
3725. Domokos István hat. ell. erősz. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 3236. Kelemen Titusz s. t. suly. t. sért. — hh.
3363. Tóth Pálné 2 rdbeli lopás. — rmv.
3366. Vörös Takács József szánd. emb. ölés. — hb.
3407. Hirth Béla k. t. sért. stb. — hh.
3762. Herzsényák József halált ok. suly. t. sért. — rmv.
III. 3472. Ifj. Wiesler György közcs. ell. kih. — ms.
3484. Tóth Imre becs. sért. sért. — hh.
3485. Somogyvári József s. t. lopás stb. — mv.
3603. Gyurkov Ádám s. t. m. lak. sért. — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi dec. hó 11. s. köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 3042. Bata József — Tassy Gyula s. t. végr.
3043. Ratkovics Jócó — özv. Ratkovics Mihályné s. t. öröks.
III. 3071. Németh Tamás — ifj. Ágoston Ferenc végr.
3085. Kadarkuton elhalt Nagy Márton hagy.
3124. Egerághon elhalt Nagy Katalin »
3139. Pécssett elhalt Kássádi Sándor »

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2353. Gróf Hugonnay Béla — Gróf Orsich Livia s. t. öröks.
2764. Domonyik Teréz — Vonyig István házass. felb.
2774. Dömse József — Tar Katalin házass. felb.
2776. Kann Péter — Molnár Julia házass. felb.
III. 3113. Gettlinger Márton s. t. — Schwarz Gábor s. t. végr.
3204. Kovács Imréné — Kovács Józsefné végr.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2448. Bán János s. t. — Bicó Andrásné öröks.
2560. Groszmann Salamonné — Ig. Spiller és Nikolsburger zjog. hatálytalanít.
2561. Groszmann Salamon — Ig. Spiller és Nikolsburger zjog. hatályt.
2610. Engel József és fia — Jambrich Ferenc s. t. 2567 frt 38 kr.
2611. Bölcskey Gyula — Hopfinger József 581 frt 81 kr.
2735. Letenyi takptár — Vadlya György s. t. 73 frt.
III. 3177. Borda Mihály — Benkec József s. t. végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 3121. özv. Szajkó Józsefné — Kiss Istvánné birt. per.
3148. Németh Jánosné — Tóth Lajos 543 frt 20 kr.
3179. Hennevadl János — Mayer József köz. mszűnt.
3185. Schwarz L. Gyula — Walter Ádám 1848 frt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- U. 3039. Marton Vilmos — Ronay Lajos s. t. ing. tjog.
3073. Herceg Vendel s. n. — özv. Horváth Jánosné ing. tjog.
3076. Bárány Sándor — Pandur Mari s. t. ing. tjog.
3150. özv. Pesti Jánosné s. t. — Kernóczi Márkusné ing. tjog.
3152. Bubreg Aranka — Bubreg Béla s. t. vagyongöz. mszűnt.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 3014. Györkő János — ifj. Györkő Sándor végr.
III. 3052. Vajda János s. n. — Boda Miklós végr.
3062. Kohn Helén — Tévolcs Gyula s. n. végr.
3068. Umráth s. t. cég — Oroszy József s. t. zjog. bek.
3070. Magyar földhitelintézet — Stern Vilmos s. n. zjog. bek.
3086. Dr. Csempe Kálmán — Molnár Juli végr.
3102. özv. Piacsek Károlyné — Königstein József végr.
3103. Rathleitner Jakab és fia cég — Blum Miksa végr.
3111. Engeszer Gusztáv — Mohácsi Árvatár zjog.
3112. Hesz Éva — Lang Péter s. t. zjog.
3115. Zadravacz György s. t. — Csizmadia Mari zjog.
3127. S. Taussig cég — Berger s. t. végr.
3129. Bóta Szilárd — Vigyázó Ignác végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2811. Hettfleisch Henrik s. t. — Kurcz Ferenc s. t. végr.
2821. Tóbi Éva — Ember József végr.

2841. Tóth András s. n. — Nehr József tlkv.
2842. Siklósi takptár — Nehr Márton végr.
2893. Murin András — Bihari Benő végr. mszűnt.
2955. Turics Tádó — Szlavincz Angeline végr. »
2970. Mózsi Mihályné s. t. — Szászi István s. n. végr.
3032. Tolnavidéki takptár — Krausz Hermann végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3535. Hesz Józsefné s. t. k. t. sért.
3551. Kocsis Kálmán Ignác becs. sért.
3570. Schumacher Antal s. t. >
3575. Gyura János >
3651. Somogyi Gábor lopás.
3668. Kis Tóth Jánosné >
3724. Ifj. Kajdi János becs. sért.
3740. Kucsebár Józsefné lopás.
3746. Szabó Józsefné becs. sért.
3748. Fischel János becs. sért.
3749. Tarr József k. t. sért.
3750. Günsberger Ignác becs. sért.
3753. Unger Ferenc >
3754. Weisz Ilona s. t. >
III. 3781. Bankó Lajosné s. t. lopás.
3800. Trapp Jánosné >
3804. Petrovics István s. t. sért.
3837. Nyáry István közcs. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3770. Grabant Ferenc lopás.
III. 3583. Bednár János s. t. s. t. sért.
3584. Vanga Sándor >
3609. Németh János >
3616. Preiter Kristófné s. t. sért.
3674. Horváth István közcs. ell. kih.

Előadó: *Angyal Pál.*

- III. 3681. Mátyás Mihály levéltitok megsért.
3682. Nagy Mihály István s. t. sért.
3694. Vugrinecz Flórián lopás.
3695. Tököli Mihályné lopás ing. rong.
3708. Korcsmár József becs. sért. stb.
3710. Bein Jakab rágalm. és becs. sért.
3713. Csányi Jenő s. t. sikk.
3726. Wéner Józsefné rágalm.
3728. Policzer Gyula levéltitok megsért.
3783. Klein Jakab szemérem ell. véts.
4799. Varsics Ignác lopás.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 3745. Id. Muncz Ferenc s. t. szánd. emb. ölés.
3752. Fleischacker József csalárd buk.
3773. Hetinacz Anna gyermek ölés.
3776. Scherdán János közveszélyű megrong.
III. 3801. Mester József jogt. elsaját.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 3994. Sandi Vince sikk.
3529. Glovcsics János gond ok. emb. ölés.
3577. Petrakovics István s. t. lopás.
III. 3607. Tóth István s. t. becs. s. közcs. ell. kih.
3613. Kovácsévics Sándor s. t. lopás.
3614. Sánta József s. t. m. lak. sért.
3605. Fink Jakab és János m. lak. sért.
3646. Szerafin Ignác jogt. elsaját.

Laptulajdonos

Feladás szerkesztő

MAUTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIJS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

28634. sz.

1899.

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező és **Megyer dűlőben fekvő 8061/6. hrsz. 6 hold és 755 ööl nagyságú földnek 1899. évi november hó 1-től számított 10 évre** leendő haszonbérbe adása iránt.

Pécs város g. tanácstermében **1899. évi december hó 29-én délelőtt 9 órakor** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy **25 frt bánatpénzzel** felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb **1899. évi december hó 28-án déli 12 óráig** a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert J. g. tanácsnoknál betekintheők.

Pécssett, 1899. évi december hó 5-én.

A város Tanácsa.

Eladó

50 hektoliter saját termésű különféle új- és ó-bor.

Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Arany- és ezüstáru-gyár

és verde-intézet.

**Rubin A. és Fia
BUDAPEST.**

Gyár: VIII., Német-utca 9.
Telefon 56-60.

iroda és elárulás:

VIII., Eszterházy-utca 20.
Telefon 57-92.

Saját készítményű
sima és mintázott evőkészletek, tálcák, kenyérkosarak, gyümölcstartók, girandolók, gyertyatartók, service-ok, toilette-ok, versenydíjak, koszorúk, érmek, mindennemű egyházi tárgyak stb. mindennemű kivitelben.

Nagybani árak.
Javítások és újjáalakítások saját költségen eszközöltetnek.

O c c a s s i o .

Dákon János,

PÉCS, Irgalmasok-u. 2.

Van szerencsém a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani órás üzletemet és javító műhelyemet, mely a kor igényeinek teljesen megfelel. Ajánlok még ujévi és karácsonyi ajándéknak alkalmas tárgyakat és pedig: nickel, ezüst és arany-órákat és láncokat.

Zsebórát, mely hangosan jelzi az időt.

Ujdonságok:

Salon és Consol fali órák.
Ismétlő, Chronometer stb. stb.
Olesó, szolid és tartós munka!
Nálam eszközölt javításokért 1 évi jótállás.

O c c a s s i o .

28642. sz.
1899.**Hirdetmény.**

Pécs város gazdaságánál 1900. évi január hó 1-től számított egy évben szükséges

zab, tengeri és tengeridara

szállításának biztosítása iránt Pécs város gazd. tanácsstermében 1899. évi december hó 18-án délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 100 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1899. évi december hó 17-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert János g. tanácsnoknál betekintheők.
Pécsett, 1899. évi december hó 1-én.

A város Tanácsa.

Butor-kiárulás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Günsberger-féle csódtömegetől megvett butorok elárulása még mindig tart és minthogy még csak rövid ideig birhatom a régi takarékpénztár I. emeletén a helyiséget, a butorokat minden elfogadható árért kiárulom.

Érdekében van tehát a t. cz. vevőközönségnek ezen ritka alkalmat felhasználni, hogy olcsón juthasson szép butorokhoz.

Képekben nagy választék.

Ugyanott egy elegans Durkoppnői-kerékpár.

Hirdetmény.

Közzéteszem, hogy Kann Ignácz csódtömegéhez tartozó

Sörház-utca 12. sz. alatti ház f. hó 15-én d. e. 9 órakor a pécsi kir. Törvényszék épületében levő árverési szobában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatni fog.

Az ingatlan, mely áll egy 6 szobás lakás-, fürdőszoba- s mellék helyiségeiből, továbbá két nagy irodaszoba, négy lóra istálló, koci-félszer, mosókonyha, nagy udvar s egyéb helyiségekből, naponta a délutáni órákban közbenjöttöm mellett megtekinthető.

Dr. Fürst Győző
tömeggondnok.

Richter-féle

Hörgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közhűlésnél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél **Budapest**en. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czéggjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.

Köhögőknek

legajánlatosabb a

Kayser-féle mell-cukorka.

2480 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány a legnagyobb mértékben igazolja, hogy köhögésnél, redkedtségnél, meghűlésnél és elnyálkásodásnál utolérhetlen szer.

1 csomag ára 20 kr.

Biztos siker

étvágytalanság, gyomorfájás és gyomorrontás esetén a Kayser-féle

bors-caramell.

Eredeti csomagokban 20 kr-ával

Benczenleitner Sándor
czukrász-üzletében Pécsen.

Minden hölgy!

Aki súlyt fektet egy kifogástalanul álló, nem gyárilag készített mellfűzőre (mieder), a mely kecses alakot idomit, kiváló jó érzést nyújt és erős fűzést nem igényel, miáltal a vérkeringés akadályozva nincs:

bizalommal

rendeljen fűzőt az első pécsi fűző-készítő műtermében **Király utca 19.**

A legjobb mérték után megrendelt fűzők francia kellekekből készítve, valódi balna halcsontokkal, 8 frittól feljebb.

Állandó raktár belföldi anyagokból készült fűzőkben, mindenféle bőség és magasságban 1-50 frittól feljebb. (Legalkalmasabb karácsonyi ajándék.)

Régi, használt fűzőket legjutányosabban tisztít, javít és alakít.

Szervusz barátom, hova oly sietve?

Megyek a

„Zrinyi“-kávéházba,

a hol ma és mindennap a híres budapesti

női tamburás zenekar

diszes hangversenyt tart.

Kitünő kávéházi italok. Valódi hazai Cserta-féle borok.
Friss Szalonsör.

Tulajdonos: **FENNRICH LAJOS.**

Pontos kiszolgálás.

Egész éjjel nyitva.

MEGHIVÓ.

A pécsi kereskedelmi ifjusági kaszinó f. hó 13-án, szerdán este 1/2 9 órakor saját helyiségeiben alanti tárgysorozattal

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a t. tag urak tisztelettel meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Választmány javaslata az egyesületi ház eladása iránt.
2. Indítványok.

Pécs, 1899. december 7-én.

Az elnökség.

*) Ha ezen közgyűlésen a tagok nem jelennek meg határozatképes számban, úgy a reá következő napon újabb közgyűlés fog tartatni, mely tekintet nélkül a megjelentek számára, határozatképes lesz.

28852.

1899.

Szőlővessző és szőlőoltvány eladási hirdetmény.

Pécs szab. kir. város amerikai szőlőtelepéről a következő mennyiségű sima és gyökeres szavatolt fajtisza amerikai szőlővesszők és szőlőoltvány minőségű oltványok kerülnek eladásra.

a) Amerikai szőlővesszők:

Név	Oszt.	Circa	ezrenként	Ár
Riparia Portalis	I. oszt.	40.000		10 frt.
» »	II. »	35.000	»	5 »
Rupestris Monticola	I. »	70.000	»	8 »
» »	II. »	111.000	»	4 »
Rupestris Metallica	I. »	17.000	»	6 »
» »	II. »	14.000	»	3 »
Vitis Solonis	I. »	70.000	»	6 »
» »	II. »	60.000	»	3 »
Aramont R. Ganzin 1. sz.	I. »	40.000	»	5 »
» »	II. »	17.000	»	2 » 50 kr.
Gamay luderez	I. »	40.000	»	5 »
» »	II. »	20.000	»	2 » 50 kr.

b) Gyökeres amerikai szőlővesszők:

(melyek kissé jégvert vesszők, iskolázás után származott.)

A fenti fajokból I. oszt. circa 12.000-ként 12 frt.

II. » » 40.000-ként 8 »

c) Sima zöldoltványok:

Vitis Solonis alapon vegyes fehér borfaj circa 11.000-ként 65 frt.

Rupestris Metallica » » » » 2.500-ként 65 »

d) Gyökeres fásoltvány:

Aramon Rupestris, Rupestris Monticola és Riparia Portalis alanyon különféle fajok, circa 1900 db. ezerekenként 120 frt.

A fent kimutatott árakon kívül vidéki megrendeléseknek, csomagolásért ezer darabonként sima vesszőknél 30 kr., gyökeres vesszőknél 50 kr. számítottatik, — és megrendelő a vesszők árának 20%-át előre tartozik beküldeni.

Megrendelések a városi vincellériskola igazgatójánál (Pécs, Ágota-u. 1. sz.) eszközölködők.

Pécsen, 1899. december 5.

Pécs sz. kir. város Tanácsa.